KLINGELStee

JUBILEUM EDITIE

1978–2018

40 JAAR JONG

ONZE BUURTVERENIGING HOOGSTEDE-KLINGELBEEK

bestaat dit jaar 40 jaar, en dat is al best een hele tijd. Het gebied waar we met zijn allen tot redelijke tevredenheid wonen, heeft echter al veel langer mensen aangetrokken. Naar is gebleken uit archeologisch onderzoek woonden al in de IJzertijd, ruim vóór de jaartelling, mensen hier op het vlakke gebied tussen stuwwal en Rijn.

In de zestiende en zeventiende eeuw was Klingelbeek (de Utrechtseweg stelde nog niet zoveel voor) een buurtschap buiten Arnhem, met boerderijen, diverse door beken aangedreven molens en een schutterij. In de achttiende eeuw kwamen enkele rijke lieden hier wonen in grote buitens: Hulkestein (oorspronkelijk een middeleeuws kasteel), Klingelbeek, Hoogstede. In de 19de eeuw werden molens grotere fabrieken, deels op stoom.

In 1927 werd landgoed Den Brink, hoger op de heuvel, gekocht door de KEMA, die op het terrein allerlei laboratoria en onderzoekscentra voor elektrische apparatuur bouwde.

Lees verder op pagina 2.

Wist je dat...

...DE EERSTE KLINGELSTEES WERDEN GESTENCILD OF GEKOPIEERD OP DE WERKPLEK VAN EEN VAN DE BESTUURSLEDEN?

Nieuwsbrief van de buurtvereniging Hoogstede Klingelbeek, December 2018. REDACTIE: Hadewych Martens. ONTWERP: Susanne Reuling. FOTOGRAFIE: Joop van Osch. DRUK: Rijnja. EMAIL: voorzitter@hoogstede.nl of redactie@hoogstede.nl . WEBSITE: www.hoogstede.nl. IBAN: NL71RABO 0385035233. CONTRIBUTIE: €15,– voor gezinnen/samenwonenden, €10,– voor alleenstaanden. Gelieve aan te melden via bovenstaand mailadres.

Vervolg van pagina 1.

Om gekwalificeerde werknemers en ingenieurs aan te trekken bouwde de KEMA in de jaren dertig, tegenover de oude ingang, ook een aantal woningen aan de Utrechtseweg voor die werknemers en hun gezinnen. Na de oorlog zijn die woningen geleidelijk verkocht, maar veel van de oorspronkelijke bewoners van de buurt hebben banden met de KEMA.

In de loop van 1978 tekenden zich de eerste contouren af van een buurtvereniging-in-oprichting. Een aanleiding was dat de KEMA wilde uitbreiden aan de zuidkant van de Klingelbeekseweg, wat betekende dat men niet meer naar de Rijn kon lopen. Ook wilde men inspraak in de bestemming van het stuk land dat zich tussen Hoogstedelaan en Klingelbeekseweg bevond. Een buurtvereniging kon hierin sterker staan. Behalve deze zorgen waren voor de buurtbewoners de sociale contacten van meet af aan erg belangrijk. Onderling, maar ook met de bewoners van Huis & Haard.

Om achter de behoefte aan een buurtvereniging te komen werd in 1978 een enquête gehouden onder bewoners van de Utrechtseweg, Rosandelaan, Hoogstedelaan, Klingelbeekseweg en Huis & Haard. Met een respons van meer dan 70% kwam als resultaat uit de bus dat men een vereniging op prijs stelde om zowel het landelijke karakter van de buurt te bewaren als om recreatiefaciliteiten te creëren, zoals een trapveldje, hondenuitloop, speelplaats met banken, volkstuinen en de mogelijkheid om te tennissen, volleyen en meer van dat soort sporten. Daarnaast werd er veel over binnen-activiteiten gesproken, die men op prijs zou stellen, zoals biljarten, dammen en schaken, muziek maken etc. Ook burenhulp en betrokkenheid bij de bewoners van Huis & Haard kwam vaak naar voren.

Een Kern waar Pit in Zit

De mogelijkheid om een trapveldje en andere zaken te realiseren werd bespoedigd door een wedstrijd, uitgeschreven door de Heidemij: 'Een Kern waar Pit in Zit'. Buurtschappen en dorpen werden aangemoedigd iets te ondernemen waar de leefbaarheid en gemeenschapszin door zou worden versterkt, er waren prijzen te winnen. Do Kuypers, woonachtig aan de Hoogstedelaan, was bedrijfsmaatschappelijk werkster bij de Heidemij en zag wel mogelijkheden voor haar eigen buurt. Het werd de eerste activiteit van de buurtvereniging in oprichting, men bedacht diverse kleine projecten, 'Postzegelplannetjes' om te realiseren op het bouwland, zoals een voetbalveldje, een volleybalveld en een boomgaard met geitenwei, voor buurtgenoten en hun kinderen. De gemeente gaf toestemming en men ging aan de slag.

Het trapveldje kwam er, de boomgaard en geitenwei ook, maar de plek van het volleybalveld bleek nodig als standplaats voor een woonwagen, en weer later voor een woning. We wonnen met deze plannetjes ook nog een prijs van duizend gulden!

Zo is de Buurtvereniging dus begonnen, met Philip Homburg als voorzitter, George van Veen als secretaris, Fred Geevers als penningmeester en als leden de dames Do Kuypers en A. van Ulsen, de heren Zwaan, Pet en Tervoort. Gabriëlle van Muilekom ging al snel de notulen maken en activiteiten organiseren.

Na Philip Homburg werd George van Veen in 1980 voorzitter, na hem nam Fred Geevers de hamer over. Zijn herinneringen en die van zijn opvolgers staan hieronder.

Redelijk bijzonder dus deze buurtvereniging! Hulde aan alle leden en vooral aan degenen die alle activiteiten organiseerden en gaande hielden, en aan degenen die dat tot op heden doen!

Hadewych Martens

Voetvalveldje
1979

Buurtbbq
1986/1992

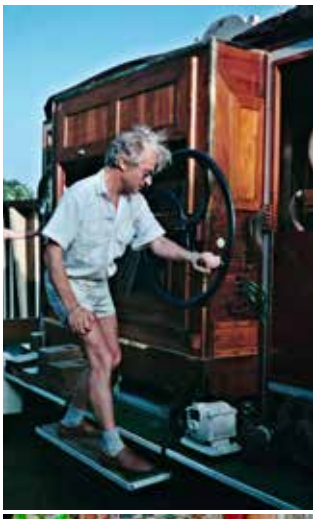

2004

40 jaar
IN BEELD

2005

2006

EN TOEN WERD HET TIJD VOOR EEN NIEUW LOGO.

DE AFGELOPEN 40 JAAR HEEFT ONZE BUURTVERENIGING VERSCHILLENDE LOGO'S GEHAD, STUK VOOR STUK ONTWORPEN DOOR GETALENTEERDE BUURTGENOTEN.

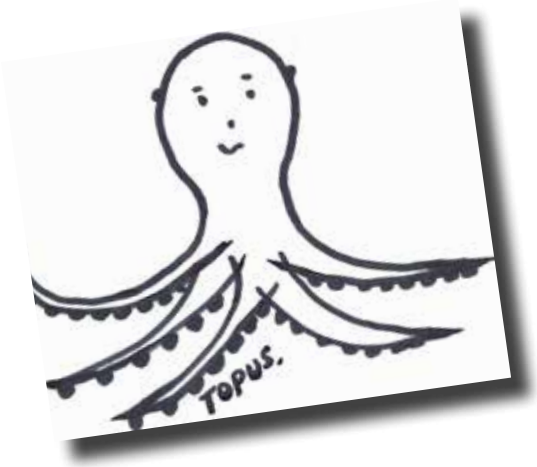

Het eerste logo was bedacht door George van Veen: Topus de oktopus, met zijn vele armen die de clubs verbeeldden.

Hierop volgde de 'handenboom' van Gertie Beurskens, die zowel de saamhorigheid als het groen in de buurt benadrukte..

Tijdens het 40-jarig jubileumfeest
presenteerden we ons nieuwste logo.
De sierlijke letters hk werden gemaakt
door Paula Slotboom en staan voor...juist ja,
Hoogstede-Klingelbeek.

DRIE GENERATIES VOORZITTER-TALENT

1978–1981	Philip Homburg †	1998–1999	Bas van der Hek (interim)†
1981–1982	George van Veen	1999–2007	Ben Kruk
1982–1989	Fred Geevers	2007–2009	Ton Oostveen
1989–1990	Ernst Verheul †	2009–2014	Remy ten Hoedt
1990–1994	Guus van Aerssen	2014–heden	Wim Farla
1994–1998	Ben Kruk		

FRED GEEVERS

Vanaf de oprichting van de buurtvereniging heb ik in het bestuur gezeten, eerst als penningmeester en van 1982 tot 1989 als voorzitter.

Al in het begin van de oprichting wilde we over een eigen onderkomen beschikken voor opslag en vergaderruimte. De eerste poging daartoe werd in 1980 ondernomen toen de gekraakte boerderij aan de Klingelbeekseweg 60 vrij kwam. Aan de Gemeente werd toen gevraagd om deze boerderij als buurthuis ter beschikking te stellen. Het pand werd echter verkocht. Niet veel later kwam er ruimte vrij in het zogeheten Sophiaschooltje aan de Klingelbeekseweg 102. Vijftig gulden in de maand moest betaald worden. Bij de gemeente werd subsidie aangevraagd en verkregen. Binnen het bestuur heerste echter onzekerheid of er voldoende vrijwilligers zouden zijn en over de financiële haalbaarheid. De subsidie werd na een half jaar geretourneerd.

Tijdens mijn voorzitterschap speelden zich in de buurt gebeurtenissen af, die voor ons nieuw waren en in die tijd nogal bedreigend overkwamen. Dat betrof onder andere de afgraving van het (radioactieve) KEMA afval, de enorme protestmars van duizenden mensen, de komst van het afkickcentrum in het Oolgaardhuis en de uitvoering van het decentralisatiebeleid van woonwagenkampjes. Wij waren er druk mee en maakten ons er zorgen over, maar zie, vandaag de dag alles is goed op zijn pootjes terecht gekomen.

Activiteiten in mijn periode waren tafeltennissen, bloemschikken, biljarten, dia– en filmavonden, muziekavonden, bridge, jeu de boules, bowlen, schaken, muziek, huisvlijt tentoonstellingen en natuurlijk de volkstuinen.

Klapper in die jaren was de buurtbarbecue, die om de beurt door buurtbewoners werd georganiseerd, waarbij ieder zelf voor eten, drank en stoelen moest zorgen. In de loop van de avond was er een optreden van bijvoorbeeld een draaiorgel of een straatzanger, die uit de stad werd geplukt om bij ons een uurtje op te treden.

Het beheer over de toenmalige geiten Thijs en Niels van initiatiefnemer Wim Temming werd door de buurt overgenomen. Zorgregels werden opgesteld om zeker te stellen, dat de dieren als 'menswaardige' buurtbewoners werden behandeld.

Spectaculair waren de voorlichtingsavonden bij de KEMA in het toenmalig Elektrum, waar we na het officiële gedeelte ruimschoots gefêteerd werden op drankjes en hapjes.

In 1989 heb ik mijn functie neergelegd, niet omdat het teveel werk was, maar omdat ik een nieuwe uitdaging in het vizier kreeg, de Schutterij.

Ik wens de buurtvereniging nog vele plezierige verenigingsjaren toe.

GUUS VAN AERSSEN

Hoe rolde ik eigenlijk het bestuur van de buurtvereniging in? Na jaren van

voorzitterschap vond Fred Geevers het in het voorjaar van 1989 genoeg en gaf de hamer door aan Ernst Verheul. Die wilde het wel voor een jaartje doen. Aangezien ook Gabrielle van Muilekom terugtrad werden Herman Winnemuller en ik lid van het bestuur. Het jaar daarop werd ik tot voorzitter gekozen. Gesteund door Bas van der Hek, Bea van de Velden en Jan van Haren gingen we aan de slag. We organiseerden activiteiten voor jong en oud, veelal met hulp van vrijwilligers uit de buurt.

Een mooi voorbeeld zijn de kampeeravonden voor de jongsten op het voetbalveldje. tel je voor: 23 kinderen zetten samen met ouders tenten op rondom een totempaal. Stokbroodjes werden op een kampvuur gebakken en gevuld met jam. Een heuse troubadour, Philip Homburg (jr.), trad op met volksliedjes, meezingers en Top–40 repertoire. Iedereen zong mee onder het genot van een glaasje limonade. Frank Donders las een spannend verhaal voor en na afloop kroop iedereen in zijn of haar tent samen met vriendje, vriendinnetje of buurtgenootje. Het duurde niet lang voordat alles daar stil was. Enkele ouders, buurtgenoten en organisatoren hielden de wacht bij het kleiner wordende kampvuur. Rond 1 uur was het sprokkelhout op en ging iedereen naar zijn tent of huis.

Lang duurde de nacht niet want een paar vroege vogels waren al om half zes wakker. Organisator Herman Winnemuller zorgde voor een lekker ontbijtje met alles erop en eraan. Daarna werd alles weer ingepakt en kon Herman thuis nog bijkomen van een geslaagde happening.

De buurt had wel wat met fikkie stoken. Tijdens een ledenvergadering werd voorgesteld de omgeving van het geitenweitje eens op te ruimen en daar een Paasvuur van te maken. Het liep tweede Paasdag niet direct storm met vrijwilligers, maar toen het vuurtje eenmaal brandde kwamen buurtgenoten ineens van alle kanten aan met hun eigen struiken, takken en brandhout. De vlammen schoten de lucht in en toen na anderhalf uur het vuur geleidelijk doofde was iedereen toch wel enthousiast geworden. Er kwam later weer een einde aan de paasvuren, want de bouwplannen in de buurt kregen gestalte. Een mooi moment om weer iets anders te verzinnen.

Begin jaren negentig waren de ouderen aardig sportief, blijkt uit de diverse ingezonden stukjes in de Klingelstee's. Het betreft dan een:

* buurtbadminton in het Sonsbeek College aan de Veluwestraat

* dubbelmix– tennis toernooi op de binnenbanen van Tennispark Molenbeke

* de wekelijkse Jeu de Boules potjes op onze eigen baan in de buurt en in de wintermaanden stelde Kromkamp zijn kas ter beschikking waardoor het hele jaar gespeeld kon worden

* en natuurlijk het buurt bowlen. Met 30 tot 40 buurtgenoten met de bus van 19:37 uur naar de stad. De buschauffeurs van Lijn 1 hebben het er nog steeds over! Wat een animo en gezelligheid in dat buurtje.

Soms moet je er ook rustig voor gaan zitten en is haast juist niet geboden.

Wat dacht je van de bloemschikcursussen die Greet Meijer voor de buurt gaf in een bovenzaaltje van Huis en Haard. Zo werden bijvoorbeeld in drie sessies een witte biedermeier, adventskrans en kerststukjes gemaakt. Met tips en trucs van Greet en met een grote hoeveelheid aan bloemschik–materialen eindigde elke avond in een groot succes.

Als je aan bloemetjes denkt dan is het volgende wel heel bijzonder: buurtgenoten krijgen een prijs op het stadhuis uitgereikt door de Koninklijke Maatschappij voor plant– en tuinbouw, die jaarlijks tuinen en bloembakken in Arnhem beoordeelde. Zo vielen op een gegeven moment de volgende families in de prijzen:

Kuypers (H11),
Van de Poel (H29)
Terwind (U213)
Overbeeke (H237)

Zonder vrijwilligers natuurlijk geen buurtvereniging. Ieder met zijn/haar eigen specialiteit.

In mijn tijd waren dat Nicole Wolvenne, Hanni Kuppens en Ans Pietersen die zich bezig hielden met allerlei kinderactiviteiten, zoals de Paashaas op het geitenweitje, Koninginnedag met poppenspel en kindermarkt, Sinterklaas en waarschijnlijk nog veel meer.

Resie Willemsen zorgde o.a. voor een Welkom in de buurt door met een bloemetje langs te komen en je direct te informeren over de buurt en de buurtvereniging. Ook wanneer er sprake was van lief en leed bij bewoners ging ze vaak even langs om een praatje te maken.

Allen Hulde!

De Klingelstee's begin jaren negentig moesten het qua aankleding hebben van handgeschreven inzendingen van kinderen, een enkel met wordperfect gegenereerd plaatje of een kindertekening.

Met die laatste wil ik eindigen. Op naar het volgende lustrumfeest!

BEN KRUK

Van 1994 – 2007 mocht ik – met een onderbreking van één jaar – voorzitter zijn van Buurtvereniging Hoogstede–Klingelbeek; een periode waar ik met

het grootst mogelijke plezier aan terug denk. Een bijzondere buurtvereniging, gedragen door haar leden, die zich inzetten in tal van clubs en commissies. Ik hoop van harte dat dat nog steeds het geval is. In een ge'individualiseerde samenleving een kostbaar fenomeen van gemeenschapszin en aandacht voor elkaar.

Gevraagd naar 'bijzondere kwesties, anekdotes en wapenfeiten in mijn tijd' wil ik het volgende noemen.

.Al vrij snel na mijn aantreden kwam naast gezelligheid ook belangenbehartiging op de agenda van de buurtvereniging. Directe aanleidingen waren o.a. de nieuwbouwplannen op het

maisveld en de verkeersveiligheid

'Eén keer heb ik letterlijk te maken gehad met een 'wapenfeit': in onze brievenbus troffen we een anonieme dreigbrief inclusief een plastic pistool en 'bloedvlekken' aan. '

Al vrij snel na mijn aantreden kwam naast gezelligheid ook belangenbehartiging op de agenda van de buurtvereniging. Directe aanleidingen waren o.a. de nieuwbouwplannen op het maisveld en de verkeersveiligheid. De vereniging is op die terreinen succesvol gewees

Door goede afspraken vooraf dat de buurt zich niet tegen de nieuwbouwplannen zou verzetten, maar wilde proberen met de gemeente tot overeenstemming te komen over een voor de buurt acceptabele invulling, zijn we een langdurig 'gesprek' aangegaan. Met meerdere keren gebruikmaking van spreekrecht in raadscommissies en zelfs in een raadsvergadering. Om onze vastberadenheid kracht bij te zetten, was zelfs sprake van een heuse demonstratieve optocht naar het gemeentehuis – inclusief spandoeken; waarschijnlijk nog steeds uniek in de geschiedenis van de buurtvereniging! Ik denk dat de 'onderkoning' van het gemeentebestuur destijds – wethouder Henry Lenferink, later burgemeester van Leiden – daar weleens van wakker heeft gelegen. In de loop van meerdere jaren lukte het keer op keer om de Raad

ervan te overtuigen de plannen van de wethouder af te wijzen. Tegelijkertijd wisten we binnen de buurt de eenheid – ondanks verschillende belangen van bewoners – te bewaren!

Eén keer heb ik letterlijk te maken gehad met een 'wapenfeit': in onze brievenbus troffen we een anonieme dreigbrief inclusief een plastic pistool en 'bloedvlekken' aan. Er was met creativiteit aan gewerkt. Natuurlijk is aangifte gedaan van bedreiging. De dader is nooit gevonden.

De viering van het 25-jarig bestaan van de vereniging was een waanzinnig succes. Inclusief een tentoonstelling van alle mogelijke creatieve uitingen in de buurt (de poppen van Elly waren legendarisch), het samen inleggen van de Gaudi-bank als blijvend aandenken en een fantastisch avondprogramma met maaltijd. In mijn herinnering was 'iedereen' erbij!

We hebben ook te maken gehad met een heuse bestuurscrisis. Bas van der Hek heeft toen een jaar lang het voorzitterschap overgenomen. De kwestie is opgelost door een ware 'coup' te plegen: er bood zich een compleet nieuwe ploeg aan met als enige keus voor de ALV "allemaal samen benoemen of niemand". Na een jaar kon ik weer met plezier het voorzitterschap oppakken.

De omzetting van enkele verwaarloosde moestuinen in een buurtwijngaard is een tot op de dag van vandaag bijzondere toevoeging aan de buurt geweest, waaraan altijd de naam van Han Wiggerts, die al eerder in het klein was begonnen met de witte Johanniter en de rode Regent, verbonden zal blijven.

De activiteiten van de verkeerscommissie hebben er toe geleid dat grote buur KEMA zich ging inzetten voor de aanleg van de rotonde in de Utrechtseweg. Toen de busmaatschappij dat feit wilde aangrijpen om de bushalte voor Huis en Haard te verplaatsen, heeft de commissie ook dat succesvol voorkomen.

. Voor Tanja en mij blijft de buurtvereniging verbonden met de vele op gezelligheid gerichte bijeenkomsten, zoals de jaarlijkse BBQ op de Geitenwei, Koninginnedag met een glaasje en een hapje op de Hoogstedelaan en Sinterklaas met een echte Sint en echte zwarte Pieten. Hoogtepunt: de fantastische High Tea in de tuin van de fraters aan de Rijn. Zelden zoveel door leden gemaakt lekkers bij elkaar gezien!

Vooral de 'oudjes' van toen deden het altijd goed. Met wijn en bier en vuurkorven is het vaak erg laat geworden; bekende liefhebbers van het late uur waren Fred Geevers, Bas en Elly van der Hek en .... ja, Tanja en ik.

Een naam die voor mij ook altijd aan de buurtvereniging verbonden blijft is die van Wim Temming: de man van de geitenwei, bescheiden en vol liefde voor de dieren en blij dat de kinderen uit de buurt daarvan genoten.

Ik moet me beperken, maar er is nog zoveel meer.....

Voor mij blijft Hoogstede-Klingelbeek een buurt van bijzondere mensen, die verenigd in hun buurtvereniging samen veel kunnen bereiken. Een vereniging met de beste herinneringen!

Ik wens deze buurtvereniging een fantastische toekomst.

TON OOSTVEEN

'Ik trof bij de eerste vergadering een wat moegestreden club aan. De nieuwbouw rond Hoogstede hing in de lucht en een zekere verdeeldheid in de buurt ging daar mee samen.'

Al ben ik maar twee jaar voorzitter geweest van de buurtvereniging, toch wil ik een poging wagen enkele wapenfeiten in herinnering te brengen.

Na afloop van een nieuwjaarsreceptie in Huis en Haard liep ik met enkele bestuursleden terug naar huis, het Fraterhuis aan de Klingelbeek. Horend dat men nog bestuursleden zocht zei ik: 'Ik heb enige ervaring met besturen, als ik kan helpen dan hoor ik het wel'. Enige dagen later kwam het verzoek of ik voorzitter wilde worden. Wel dat was andere koek. Na ampel beraad en navraag rond de inhoud van deze functie heb ik ja gezegd. Ik trof bij de eerste vergadering een wat moegestreden club aan. De nieuwbouw rond Hoogstede hing in de lucht en een zekere verdeeldheid in de buurt ging daar mee samen. Wat stond ons te wachten? Mijn opstelling is vanaf het begin geweest: We kunnen ontwikkelingen niet tegenhouden, belangrijk is echter wel dat we het karakter van 'een dorp in de stad' behouden. Voorop stond het wij-gevoel. Activiteiten voor de kinderen zowel als voor de ouderen in de buurt konden de

chemie geven om als dorp in de stad te groeien.

Tijdens diezelfde nieuwjaarsreceptie hoorde ik van diverse buurtbewoners dat ze nog nooit in het Fraterhuis geweest waren, ook al woonden sommigen al meer dan 20 jaar in de buurt. Een mogelijkheid van een bezoek aan het Fraterhuis werd een van de nieuwe actiepunten. Tweemaal is er gelegenheid geweest om het Fraterhuis op de Klingelbeek te bezoeken en een rondleiding te krijgen. Tezamen met de individuele rondleidingen hebben zo'n kleine honderd buurtbewoners hier toen gebruik van gemaakt. Het bestuur kreeg het aanbod om hun vergaderingen in het Fraterhuis te houden. De Schutterij had daar reeds haar onderkomen gevonden.

Activiteiten voor de kinderen werden geëntameerd . Het Geitenweitje was rond de Pasen de ontmoeting met de Paashaas en in de zomer de plek voor de Barbecue. Een nieuw fenomeen werd de zoektocht naar 'Koning Winter'. We hadden al enkele jaren weinig of geen sneeuw gehad en de oudste van de jongens van Van Belois vroeg aan Koning Winter waarom er geen sneeuw meer was. De volgende winter viel er een enorm pak sneeuw waarop Koning Winter de jongeman bij zich riep en zei: 'Heb je nu je zin?' De afsluiting van de zoektocht naar Koning Winter in het Fraterhuis was elk jaar weer een feest.

Ook de activiteiten in Huis en Haard staan mij ook nog helder voor de geest. Het jaarlijkse Sinterklaasfeest was er daar een van. Ook zijn we met enkele leden van het bestuur naar de Raad van State geweest. Er speelden zaken rondom de nieuwbouw. De samenwerking met de gemeente was moeizaam, de plannen waren wisselend maar uiteindelijk wel vruchtbaar. In de hele voorbereiding rond die nieuwbouw heeft de buurtvereniging een belangrijke rol gespeeld. De 'inspraak-avonden' in het Elektrum hebben ons als buurt sterk gemaakt, zo kan ik mij herinneren. Ook al stond de Schutterij als vereniging op zichzelf, ik weet dat de samenwerking tussen beide verenigingen in die jaren optimaal was. Een ander hoogtepunt dat ik mij herinner is de High Tea op het veldje achter het Fraterhuis. Compleet met hoeden die er mochten zijn was het een waar buurtfestijn. Het afscheid van de Fraters in 2009 betekende voor mij ook het afscheid van de Buurtvereniging. Helaas.

Beste mensen, al waren het maar twee jaren dat ik uw voorzitter mocht zijn, toch denk ik er met heel veel plezier en genoegen aan terug. De enkele keer dat ik in de buurt ben zie ik steeds opnieuw veranderingen. Hopelijk komt een goede bestemming van 'Het Huis op de Klingelbeek', zoals de officiële naam van het Fraterhuis van oudsher is, uw buurtgemeenschap ten goede en wie weet wordt het wel het hart van de Buurt.

REMY TEN HOEDT

'Deze sprong in het diepe ben ik na verloop van tijd als een warm bad gaan ervaren, maar dat heeft wel even geduurd.'

Na het 30-jarig jubileumfeest kreeg ik de vraag of ik belangstelling had om toe te treden tot het bestuur. Gewapend met enkele jaren stichtingsbestuurservaring bezocht ik mijn eerste bestuursvergadering in het Fratershuis onder leiding van Ton Oostveen. Aan het eind van de vergadering de vraag: 'Wil je voorzitter worden, want wij willen dat allemaal niet en Ton en de overige fraters gaan kort na de ALV al verhuizen.'
Ik: 'Wanneer is de ALV?'

Zij: 'Dit was de laatste vergadering vóór de ALV.'

Ik: 'Ehh, OK...'

En zo nam ik tijdens de ALV van 21 april 2009 de voorzittershamer over van de eerwaarde Frater. Om vervolgens in het tweede deel van die ALV sturing te moeten geven aan de verhitte discussie over nieuwbouwplannen, bewonersparticipatie, woongenot, flora- & faunabehoud en meer onderwerpen die tot op dat moment nauwelijks in mijn vocabulaire voorkwamen. Waar was ik ook alweer aan begonnen?

Deze sprong in het diepe ben ik na verloop van tijd als een warm bad gaan ervaren, maar dat heeft wel even geduurd. Bij mijn aantreden eindigden de activiteiten van de werkgroep Nieuwbouw met een moeizaam bevochten maar in de ogen van een deel van de wijkbewoners onvoldoende participatieresultaat. Laten we zeggen dat een leerzame periode volgde waarbij we als bestuur onze weg

moesten vinden tussen een verdeelde buurt, het veelkoppige 'monster' de gemeente, een opdracht om een vervolg te geven aan het participatieresultaat en vooral ook leuke activiteiten voor jong en oud te organiseren om daarmee de cohesie in de wijk te herwinnen en te bevorderen.

Het bestuur waar ik voorzitter van mocht zijn was een sterk team met veel enthousiasme en expertise en dat hadden we nodig! Omdat de gemeente en de projectontwikkelaar(s) doorstoomden met de ontwikkeling van de plannen voor onze wijk werden we gedwongen om een tijd lang zelf de werkgroep Nieuwbouw voort te zetten. Veel, lang en intensief overleg en schrijfwerk waren meerdere jaren aan de orde van de dag. Hoewel niet altijd makkelijk werd het geleidelijk toch dat warme bad. Ik leerde veel buurtgenoten goed kennen en heb uiteindelijk samen met hen onze mooie buurt kunnen voorbereiden op de komst van onze nieuwe buurtgenoten. Na vijf jaar kon ik een goed draaiende BuVer overdragen aan mijn opvolger, Wim Farla.

Als voorzitter kun je het niet alleen; je geeft altijd leiding aan een collectief. Met gepaste trots kijk ik terug op een aantal 'wapenfeiten' uit mijn bestuursperiode: een tijdelijke jeu de boules-baan, de met historische klinkers her-bestrate Holle Weg, het verkrijgen van een flinke subsidie voor het buurthuisje en de vervanging van de lawaaiige spoorstaven op het viaduct over de Utrechtseweg.

Ik feliciteer ons allen met het 40-jarig bestaan van onze prachtige Buurtvereniging!

WIM FARLA

Als laatste in de serie voorzitters die in deze jubileumklingelstee een stukje mogen schrijven over hun periode.

'Nog steeds hoor ik nog wel eens wijkbewoners spreken over de legendarische wandeling in Meinerswijk.'

In april 2014 schoof ik een stoel op. Na twee jaar secretaris te zijn geweest nam ik tijdens de ALV de voorzittershamer van Remy ten Hoedt. Irene Buitenhuis nam mijn pen over.

Remy ging nog wel verder met de Werkgroep Borging Participatieresultaat. Deze groep hield zich bezig met de zaken die we als wijk bij de gemeente voor elkaar hadden gekregen in het proces van de nieuwbouw. Hierdoor zijn bijvoorbeeld de nieuwe moestuinen tot stand gekomen.

In mei van datzelfde jaar kreeg het bestuur er een taak bij: er werd een wijkplatform Klingelbeek e.o. opgericht als schakel tussen gemeente Arnhem (met wijkregisseur Wendy Beukhof) en Klingelbeek/Rosandepolder. Dit bestond uit het vijfkoppig HK-bestuur aangevuld met twee mensen uit de Rosandepolder.

We stelden samen met Vereniging Rosande een Wijk ActiePlan op voor 2014/2015, geen vrijblijvend lijstje. Met het vaststellen ervan verplichtten gemeente en wijken zich om in gezamenlijke inspanning zoveel mogelijk actiepunten te realiseren. Op die lijst stonden bijvoorbeeld: weren vrachtverkeer Korte Klingelbeek, een goed trapveld, een AED in de Rosandepolder, en uiteraard het ontmoetingspunt in de wijk.

Niet dat wij buren elkaar nooit zagen, de vereniging organiseerde al heel veel. Nog steeds hoor ik nog wel eens wijkbewoners spreken over de legendarische wandeling in Meinerswijk. Met een bootje werden alle wandelaars overgezet, maar wat wakkerde de wind gigantisch aan! Er werd in ploegen met meerdere gidsen gewandeld, er wilden heel veel mensen meedoen. Ik zat toen in de ploeg die de tent opbouwde en alles klaarzette voor de mensen die weer terugkwamen, maar die stonden we op zijn plaats te houden in noodweer met veel slagregen en windstoten. Op het journaal zagen we 's avonds dat ter hoogte van de Mandelabrug zelfs een windhoos was ontstaan.

En de wijkbewoners moesten ook nog ongedeerd terugkeren in de wijk, we mochten niemand kwijtraken onderweg;-). Maar de deskundigheid van de schipper was groot. Het ging allemaal goed en we kijken er met veel plezier op terug.

Na een aantal roerige jaren en veel aanpassingen van de plannen kwam de nieuwbouw er uiteindelijk. De Hoogstedehof werd gebouwd en ons echte maisveld maakte plaats voor het stenen Maisveld. Het accent kwam te liggen op het verbinden van oude en nieuwe wijkbewoners.

We waren al een poos bezig met het buurthuisje, het ontwerp, inrichting en financiën. Vorig jaar is het onder grote belangstelling officieel geopend door wethouder Ine van Burgsteden. En bij iedere activiteit daar is het supergezellig, ontmoeten jong, oud, nieuwe en oude wijkbewoners elkaar met veel plezier.

Maar het meest recente hoogtepunt is het 40-jarig bestaan van de vereniging. In de Kookplaats werd ons nieuwe logo werd onthuld en de Enge Buren gaven een hilarische show. Daarna gingen de voetjes flink van de vloer en werden tot diep in de nacht lekkere plaatjes gedraaid. Wat was het een leuk feest!

In mijn bestuursperiode tot nu toe heb ik met veel leuke wijkbewoners mogen werken en dat gaat nog wel even door. Dank jullie, Remy, Hadewych, Annette, Irene, Tina, Wies, Petula, Nicolette, Gerrit, Ton, Daphne, Paula, Christine, en alle anderen in de wijk, zij die actief zijn voor de vereniging en de anderen die het gewoon leuk vinden om elkaar weer eens te ontmoeten en bij te kletsen. Veertig jaar Buurtvereniging Hoogstede-Klingelbeek. Door de buurt, voor de buurt.

Dit jubileumjaar sluiten we af met deze Jubileumklingelstee, waarin we veel oud-voorzitters aan het woord laten over hun periode als voorzitter. Een veertigjarig jubileum, dat vraagt om een robijnkleurige pen. En zoals Joe Jackson al zong in het lied Home Town, in 1986: "We never leave the past behind, we just accumulate", vrij vertaald: "We laten het verleden niet achter ons, we zijn een optelsom van ons verleden".

We schrijven geschiedenis. Fijne feestdagen, we zien elkaar bij de Nieuwjaarsborrel op 5 januari, vanaf 15.00 uur.

TIPS UIT ONZE BUURTMOESTUIN.

Tekst: Marianne Rooijmans

Het is bijna kerst en de tijdschriften en kookprogramma's duikelen over elkaar heen met de mooiste en lekkerste recepten. Voor ieder wat wils.

De moestuin is bijna leeg, er had nog iets in moeten staan, maar helaas was ik te laat, oktober was al voorbij. Knoflook! Een mooi gewas, dat wel een lange groeitijd heeft, van poten tot oogst ongeveer negen maanden. Erwtjes en boontjes geven al na drie maanden een mooi maaltje.

Volgend jaar beter, of ik poot ze erg vroeg in maart, dat kan ook. De bollen worden dan niet zo groot maar dat zien we wel.

Knoflook, een gewas dat we meestal gewoon kopen in de supermarkt, met z'n drieën in een netje, afkomstig uit.....? Welk ras is het.....? Tja, dat is altijd een raadsel, dat land van herkomst is soms nog wel te achterhalen, maar het ras nooit. Terwijl er voor de Nederlandse grond iets van 70 verschillende rassen te koop zijn, kijk maar op de website: www.levenvanhetland.nl

Om ze te kweken hoef je niet naar het tuincentrum, of te bestellen via internet. Gewoon een bol biologische knoflook kopen, de teentjes losmaken en met de punt omhoog poten, 2–3 cm onder de grond. Niet te veel mest, dan groeit het blad te snel en je wilt juist een grote bol. Als er een bloem in komt, deze eruit snijden. In juli–augustus de bollen oogsten, schoonmaken en laten drogen, niet in de felle zon, maar op een winderige schaduwplek.

> 'Maar er is één recept dat in eenvoud overal bovenuit steekt, juist in deze maand van overvloed.'

Wat kun je dan doen met die knoflook, of met goede biologische gekochte? Als de bollen nog vers, nat, zijn, is het erg lekker in gerechten waarin rauwe knoflook wordt verwerkt. De verse is minder scherp. Verder in bijna alle gerechten die uit midden en zuid Europa komen, alles uit Aziatische landen en midden en zuid Amerika. *Maar er is één recept dat in eenvoud overal bovenuit steekt, juist in deze maand van overvloed.*

Neem enkele bollen (biologische) knoflook. Ja het staat er echt: bollen, geen tenen! Snijd de bovenste ½ cm ervan af zodat de teentjes hun puntje missen. Zet de bollen in een bakje, per stuk of samen in een grotere ovenschaal. Let op, de bak moet zo vol mogelijk. Per stuk in een dubbel vel aluminiumfolie kan ook. Giet een scheutje olijfolie op de bol, bestrooi met vers gemalen peper en zout. Schaaltjes goed dicht afdekken met aluminiumfolie, of de velletje aan de bovenkant dichtdraaien. Dan ongeveer een uur in een oven van 160°C. Ze kunnen ook in de oven als die toch aanstaat voor iets hartigs.

Dan heb je daarna heerlijke, boterzachte, romige en lichtzoete pittige knoflookteentjes. Met de achterkant van een lepeltje kun je ze er zo uit schuiven. Het allerlekkerst op een stukje vers ambachtelijk brood, echt frans stokbrood of een variant daarop. Eventueel wat extra zout, met de olie uit de verpakking van de bol. Ook lekker in diverse sauzen, zoals aïoli, knoflooksaus, tomatensaus en zo meer. Of op een mooi gebakken biefstuk of stukje vis. Tja, wat de mensen er op de volgende dag van vinden, daar moet je maar niet aan denken. Ik ga het in ieder geval wel maken.

Eet smakelijk!

WIST DAT... Je?

...VAN DE HUIDIGE CLUBS DE SCHAAKCLUB, DE JEU DE BOULESCLUB, GEITENWEI EN MOESTUINEN OOK AL 40 JAAR BESTAAN?

... HET BEST WEL UNIEK IS, DAT EEN BUURTVERENIGING ZO LANG EN ZO GOED FUNCTIONEERT?

...de wijngaard, de schutterij, twee leesclubs en een Spaanse club later zijn ontstaan maar nog steeds floreren?

...er vroeger ook een biljartclub was ('Klungel'), een tennisclub, een joggingclub, twee buurt–bridgeclubs, een muziekclub, een damclub (héél even), een compu–terclub, een spelletjesclub, een etymologieclub?

...SOMMIGE ACTIVITEITEN OOK AL 40 JAAR WORDEN GEORGANISEERD (SINT, PAASHAAS, KONINGINNEDAG, VADERDAGVOETBAL, BARBECUE) EN ER OOK STEEDS WEER NIEUWE BEDACHT WORDEN (KONING WINTER, BUURTQUIZ, SCHWEIN AM RHEIN)?

..bij de verdwenen activiteiten hoorden: bowlen, tentoonstelling in H&H van eigen artistieke creaties, tafeltennissen, kamperen voor de kinderen, een paasvuur (later kerstbomen verbranden), bloemschikken (olv Greet Meijer), Gelders Kunst Kontakt?

...BEHALVE DE OUDE GEZELLIGHEIDSACTIVITEITEN OOK DE NIEUWE TIJDGEEST HIER HEERST, BIJVOORBEELD IN DE VORM VAN DE KLIMAATCARROUSEL, WAARAAN VELE BUURTBEWONERS MEEDOEN?

...DE GEITENWEI VROEGER INDERDAAD VOORAL GEITEN (M/V) HUISVESTTE, MAAR OOK EEN HANGBUIKZWIJN, VOORDAT ER SCHAAPJES KWAMEN? EN DAT DE HEER TEMMING AANVANKELIJK DE ZORG VOOR DIE DIEREN OP ZICH NAM?

...de 'geiten' Thijs, Sjouk, Niels en Ymka heetten?

... er ooit een brief van de gemeente kwam, gericht aan dhr. Niels de Bok?

...een van de voormalige voorzitters, Ben Kruk, de buurtvereniging zo miste dat hij in zijn huidige woonplaats Doesburg ook een buurtvereniging heeft opgericht?

...de Hestia Stichting (opgegaan in de Drie Gasthuizen Groep) in de jaren '90 van plan was om op het maisveld een groot complex neer te zetten voor de huisvesting en verzorging van (psycho-)geriatrische patiënten en dat de buurtvereniging dit slechts met moeite heeft kunnen voorkomen?

... het deelnemen aan de moestuinclub vroeger geen sinecure was, omdat er heel veel ge- en verboden waren wat betreft de te telen gewassen, onkruidbestrijding, het gebruik van de composthoop en het open houden van de paadjes?

...de wijngaard mede was bedacht om tenminste één plek in de buurt gegarandeerd groen te houden? En dat dit dus gelukt is?

...de grenzen die men in eerste instantie voor de buurtvereniging wilde aanhouden liepen van de spoorlijn via de Hessenweg tot de Rijn en de Korte Klingelbeekseweg? Eventueel nog uit te breiden met het gebied tussen de Utrechtseweg, Hulkesteinseweg en KKB? Het KEMA-terrein zou erbij horen omdat daar ook enkele gezinnen woonden (zoals Van Krimpen, die later aan de Utrechtseweg woonde).

...HET TOT BEGIN JAREN '90 HEEFT GEDUURD VOOR DE HULKESTEINSEWEG OFFICIEEL BIJ DE BUURTVERENIGING HOORDE?

...de heer Temming ooit de staf van Sinterklaas heeft gefabriceerd?

...de heer Temming ook zeer secuur de oorspronkelijke jeu de boules-baan aanlegde, met inachtneming van alle voorschriften qua afmetingen, ondergrond, afwatering etc.?

...de huidige baan vergeleken daarmee een beetje 'minder' is?

...als je het aantal bestuursleden van de afgelopen 40 jaar bij elkaar optelt je het hebt over meer dan 50 enthousiaste, betrokken mensen?

...DE AFGELOPEN JAREN VEEL MENSEN UIT DE BUURT ZIJN VERTROKKEN OMDAT ZE GEEN ACHTERBUREN WILDEN, NA ZO VEEL JAREN RUST EN VRIJ UITZICHT TE HEBBEN GEHAD? DAT ECHTER DE MEESTE MENSEN HIER TOCH WILDEN BLIJVEN WONEN?

ONZE BUURTCLUBS, EEN TERUGBLIK.

ONZE BUURTVERENIGING TELT EEN VROLIJKE WIRWAR AAN BUURTCLUBJES. STUK VOOR STUK INITIATIEVEN VAN ENTHOUSIASTE BUURTBEWONERS DIE ELKAAR, SOMS AL VELE TIENTALLEN JAREN, ONTMOETEN IN DE WIJK RONDOM EEN GEDEELDE PASSIE OF (SPORTIEVE) ACTIVITEIT. IN DEZE NIEUWSBRIEF HOUDEN ZIJ U GRAAG OP DE HOOGTE VAN HUN ACTIVITEITEN. BUURTBEWONERS WORDEN VAN HARTE UITGENODIGD OM DEEL TE NEMEN.

Jeu de Boules

De jeu de boules groep is na veertig jaar nog steeds actief en het afgelopen jaar zelfs gegroeid. Helaas is één van onze leden, Bert de Mik, ons ontvallen, maar we hebben er wel weer twee leden bijgekregen. Nog steeds spelen we elke maandagmiddag om 14.00 uur.

We wachten nog wel steeds op een reactie van de gemeente op ons verzoek om de baan één keer per jaar te egaliseren om de deuken, veroorzaakt door spelende kinderen, eruit te halen. Op de afgelopen jaarvergadering is beloofd dat er contact met mensen van de gemeente zou worden gelegd. We wachten af.

Gert van den Hof

Schaakclub

Schaken, herontdekt?Onze trouwe lezers zullen zich afvragen: wat kan dat clubje heren nu nog meer nieuws te melden hebben dan de mededelingen over de standen die dankzij of misschien ook wel eens ondanks de geneugten van een goed wijntje zijn bereikt? Het lijkt mij daarom juist om in deze tijd, nu transparantie een vereiste is, wat meer openheid te geven over de ontwikkelingen die wij gezamenlijk in gang hebben gezet. Zoals bekend spelen wij de individuele partijen om de beurt thuis en uit, waarbij afhankelijk van de weersomstandigheden, binnen of buiten wordt gespeeld. (zie foto) Na ons goed te hebben ingespeeld komt als hoogtepunt en afsluiting van de avond onze nieuwe schaakvariant aan bod: teamschaak. Uit voorgaande valt al op te maken, dat we steeds meer opschuiven naar de vergelijkbare spanning van een voetbalwedstrijd. Immers, stelt u zich de hilariteit voor als de Messi van een van onze teams een (voor)zet geeft en zijn maat de onmiskenbare daaruit voortvloeiende schaakmat, mist! Dit soort ketsers roept dan om conditietraining, zou de edele biljartsport kunnen bijdragen? En anders kunnen we toch nog altijd een partijtje gaan mosselen, want dat doen wij toch op onze sloffen. Met andere woorden, wij stappen met vertrouwen 2019 in, doet u dat ook?

Jack Schoot

Leesclub

Even zuchten hoor, ben net wakker van het jubileumfeestje en moet even bijkomen. Het was een erg leuk georganiseerd feest, met de band Enge Buren (een toepasselijke naam voor de bewoners van onze leuke wijk). Een verrassing voor velen, zo ook voor mij. Het feest was in de Kookplaats, een sfeervolle locatie naast de wijk en zeker niet onbelangrijk, op loopafstand. Bijna niemand hoefde dus in de auto te stappen. Er werd flink gefeest, gedanst en gedronken en heerlijke hapjes geserveerd. Chapeau Bestuur!

Bij het vertrek in de vestibule sprak ik een nieuwe bewoonster uit de Hoogstedehof. Ik vertelde haar, als oud-Hoogstedelaner, dat ik nog steeds warme contacten onderhoud met buurtgenoten en dat ik lid ben van een van de boekenclubs. Onze boekenclub in het kort: eens in de twee maanden komen we, op een donderdagavond, om de beurt bij elkaar thuis om een boek te bespreken. In totaal zijn we met tien vrouwen. Een bereidt de boekbespreking voor en een ander vervult de rol van gastvrouw, verzorgt de drankjes en

eventuele hapjes (als we niet allemaal aan het lijnen zijn) en zij mag voor de keer daarop het boek bepalen. Over het algemeen zijn het allemaal vrij recent uitgegeven boeken. Wij hanteren de spelregel dat wie het boek gaat voorbereiden mag bepalen wat we gaan lezen. Erg leuk, want je leest ook boeken die je zelf niet snel zou uitkiezen. We bespreken het boek, de schrijver en eventuele recensies. Verrassend zijn de verschillende inzichten en meningen over een en hetzelfde boek. Juist door het samen te bespreken, krijgt het meer diepgang. Per keer verschilt de duur van de boekbespreking. Er is eigenlijk geen relatie met de dikte van het boek, misschien wel of we toe zijn aan een wijntje.

Dat de boekenclub met z'n tijd meegaat, is zeker te merken aan de toename van e-readers. Begonnen we in 2010 met het lezen van papieren boeken, nu is zeker driekwart over op de e-reader. Er blijven altijd een paar diehards verknocht aan het omslaan van echte papieren bladzijden. Daarnaast hebben we onze eigen boekenleeskringapp. Hierin worden vooral details van de volgende boekbespreking gedeeld en kun je je afmelden.

Tot slot: Op het jubileumfeest hoorde ik dat Hadewych en Ben oma en opa zijn geworden. Hadewych verzorgt al jaren de uitgave van De Klingelstee. Om haar te verrassen wil ik het volgende voorstellen: duik in je boekenkast en schenk Hadewych een leuk voorlees- of prentenboek zodat ze de kleine spruit allerlei leuke verhalen kan voorlezen. (haar adres staat in de klingelstee)

Wij wensen de Buurtvereniging nog vele fijne jaren toe met nog veel meer leuke evenementen. Onze volgende boekbespreking is op 10 januari 2019.

Groet Gemma Selman

De Schutterij

Aan het eind van een mooi jaar waarin voor het derde jaar in successie een vrouwelijke koning is gekroond: Anita de Graauw wenst namens de Schutterij alle buurtbewoners heel prettige feestdagen en een gezond 2019 toe.
Nieuwjaarsreceptie
Ons nieuwe jaar wordt altijd ingeluid met een nieuwjaarsreceptie gecombineerd met de strijd om het Winterkoninkje. De schutterij was hiervoor vaak te gast bij schietvereniging De Roos aan de Amsterdamseweg, maar ook bij de schutters van kasteel Rosendaal. Op 13 jan 2019 is de Schutterij voor de eerste keer bij schietvereniging Vrijheid in Oosterbeek.

Deze schietvereniging is gehuisvest aan de Mariënbergweg, natuurlijk vernoemd naar Mariënborn of Mariëndaal, de naam van het klooster dat aan de bron staat van de ontwikkeling van het buurtschap Hoogstede-Klingelbeek in de 16e eeuw.

Klooster Mariënborn of Mariëndaal
Het Augustijnerklooster Mariënborn was in heel Europa vermaard vanwege de prachtig verluchtigde manuscripten die de monniken maakten, zoals het Getijdenboek van Maria van Gelre, waaraan nu een tentoonstelling is gewijd in het Valkhofmuseum in Nijmegen. Ook was het klooster behoorlijk rijk, het bezat landerijen van Oosterbeek tot Warnsborn en enkele molens, de fabrieken van die tijd. Devotie en nederigheid waren de beginselen van dit klooster, maar vanwege haar rijkdom vonden regelmatig uitspattingen plaats. In 1520 zou er een broeder een moord hebben gepleegd. In een brief uit 1547 deed de prior een verzoek aan het Hof van Gelre en Zutphen om broeder Matthias van Suchtelen te verwijderen omdat hij de kuisheidsgelofte had geschonden. In 1569 werden drie kloosterlingen wegens gebrek aan tucht in de gevangenis van de St Janspoort opgesloten. Roerige tijden dus.

Tijdens de Reformatie werden op 31 mei 1580 alle bezittingen van rooms-katholieke instellingen geconfisqueerd. De opbrengsten werden voortaan gebruikt voor de instandhouding van de Gereformeerde Kerk en het onderwijs. Ook Mariënborn werd in beslag genomen hiermee was het klooster opgeheven. Rond 1587 werden de gebouwen gesloopt en de stenen werden gebruikt om de stadsmuren van Arnhem te versterken. Ook werden enkele paden in Mariëndaal ermee verhard.

De Stenen Tafel
Het enige wat thans nog over is van het klooster zijn enkele grafstenen, waaronder de Stenen Tafel. Dit was de zerk van de Augustijner monnik Petrus Ansem. Elk jaar wordt deze tafel door de Schutterij aangedaan, tijdens het Klootschieten dat altijd in Mariëndaal plaatsvindt. Dan worden op de Stenen tafel de hapjes en drankjes uitgestald.

Meindert Rudolphi

Bridge in Hulkestein

Eind 2011 besloot een groepje Hulkestein-bewoners wekelijks een avond te bridgen.

Gekozen werd voor de donderdagavond en de recreatiezaal van de flat was beschikbaar.

Begon het met een tiental enthousiastelingen, geleidelijk groeide de groep. Niet alleen Hulkesteiners, maar ook met bridgers van buiten.

Bridge in Hulkestein heeft een bijzonder karakter. Geen vereniging en geen verplichting om in principe iedere speelavond aanwezig te zijn. Vrij dus om te komen wanneer je zin hebt.

Bijzonder is ook dat ervaren en goede bridgers het prima kunnen vinden met degenen die het bridgespel nog niet helemaal doorgronden.

Er wordt serieus gespeeld en wekelijks een uitslag opgemaakt, maar van belang is de gezellige avond door gezamenlijk het geliefde spel te spelen. Hoezeer dat wordt gewaardeerd blijkt uit dat iemand die is verhuisd naar Blaricum toch nog regelmatig bij ons komt bridgen.

Bridge in Hulkestein kent geen zomerstop.

Inmiddels zijn er zo'n 40 bridgers die regelmatig op de donderdagavond aanwezig zijn. Was het bij de start al bijzonder als er vier tafels bezet waren, nu zijn zes tafels gebruikelijk, met uitschieters naar acht.

Geen vereniging en geen contributie. Wel wordt per avond een bijdrage van € 1,- gevraagd. Daarvan wordt het spelmateriaal betaald en de prijzen die regelmatig te winnen zijn.

De grens van het aantal deelnemers komt in zicht maar er is nog ruimte. Dus wie ge'interesseerd is kan zich melden bij Dick Linnenkamp: d.linnenkamp@upcmail.nl of 06 51087916

Op naar het tweede lustrum van Bridge in Hulkestein in december 2021!

OPROEP! VADERDAG-VOETBAL.

WIE WEET WAAR DE BEKER IS?

We hadden hier in de buurt de traditie om ieder jaar op Vaderdag een voetbalwedstrijd te organiseren tussen de vaders en de kinderen (genderneutraal). Dat was steeds weer een geweldig succes. De moeders stonden (partijdig) de jeugd aan te moedigen.

Deze traditie hield op toen de nieuwbouw startte want het trapveldje verdween, het bouwen begon. Sinds kort ligt er weer een veld en het zou mooi zijn om de traditie weer op te pakken. Er zijn genoeg 'verse' vaders in de buurt komen wonen. En zeker genoeg kinderen!

Toen wij met de wedstrijden begonnen, heb ik zo'n mooie beker gekocht waar de grote kampioenen ook mee pronken. Maar de vraag is nu: waar is die beker gebleven?

De laatste keer heeft de jeugd die gewonnen en is hij met een toenmalige jongeling mee gegaan. Ik herinner mij nog dat hij aan de Hoogstedelaan woonde. Zou hij (of zijn ouders) de beker weer aan mij terug willen geven? Of kan iemand mij op het spoor brengen waar de beker gebleven is? Ook als deze ter ziele is gegaan, dan hoor ik het graag want dan houdt de speurtocht (helaas) op. Dus: heb je ergens een aanknopingspunt, laat het mij weten!!

Vaders én kinderen: noteer nu alvast 19 juni in je agenda's. Om 10.30 uur verzamelen op het voetbalveld!! Weer of geen weer. Moeders zijn ook zeer welkom (met cake en drinken).

Ludo Mooi.
Mails naar: ludomooi@hotmail.com

WE VRAGEN HET...

PENNINGMEESTER GERRIT

'Hoe meer je geeft hoe meer men vraagt...' '*

Tekst: Gerrit van Midloo

Laten we deze uitspraak van een beroemde Vlaming eens omdraaien. Ik vraag u, alle leden van de Buurtvereniging, meer te geven. Hoe klinkt dat?

O, ik moet het uitleggen?
Daar gaan we.

De contributie is zolang ik me kan herinneren niet aangepast. Door mijn fantastische financieel beleid (ahum) is aanpassing ook niet nodig geweest. Maar...onverlaten hebben midden in de buurt een Buurthuisje neergezet waarbij de verantwoordelijkheid voor de kosten van elektra, water, verzekering, grondhuur, onderhoud, en vervanging bij de Buurtvereniging is komen te liggen. En behalve het onderhoud komen we daar ook nog wel mee weg.

Maar ja het onderhoud... toch nog lang niet nodig? Zeker, de kosten komen pas na vijf of zes jaar voor een nieuwe schilderbeurt, over 20 jaar voor vernieuwing toiletgroepen en ...

U snapt het vast al: we moeten gaan reserveren.

Eigenlijk heb ik dit al aangegeven gedurende de laatste Algemene Leden Vergadering, maar ik heb toen om procedurele redenen afgezien van het doorzetten van de voorgestelde contributieverhoging. In de volgende ALV zal dit opnieuw (en tijdig) op de agenda komen te staan, zodat vanaf 2020 de contributie omhoog gaat. Daardoor missen we dus 1 jaar opbouw van reservering.

Geen ramp, maar wel jammer. Formeel blijft de contributie dus ook voor 2019 op 10 euro voor eenpersoons huishoudens en 15 euro voor meerpersoonshuishoudens.

Doch, ik vraag u vriendelijk nu reeds, als u het kunt missen, op vrijwillige basis de contributie naar respectievelijk 12,50 en 18 euro op te voeren. Zo niet: even goede vrienden!

Dus lieve mensen. Graag de contributie overmaken op NL71RABO0385035233 tnv Buurtvereniging Hoogstede – Klingelbeek. Wel even je (verkorte)adres op de overschrijving vermelden; bijvoorbeeld KL9 voor Klingelbeekseweg 9.

Er worden geen rekeningen gestuurd: Het is de bedoeling dat je elk jaar zelf even de contributie overmaakt.

*uit "Zanger zonder meer" door Johan Verminnen

2007

2008–2011

40 jaar IN BEELD

2016–2018

Hoogstede Klingelbeek

NIEUWJAARS BORREL

Neem je eigen mok mee
voor glühwein of warme chocolademelk.
5 januari 2019 van 15:00 tot 18:00 uur
bij ons buurthuisje.

P.S. Koningin Winter is 23 februari, noteer 'm vast in je agenda!